

[Petersen (Røi).]

vanskeligere end mange andre Steder i Landet. En Del af den Jord i Sønderjylland, der i Fremtiden vil blive udstykket, er Jord af ret god Bonitet, men noget vandholdig, saa at den maa afvandes, hvorved der efterhaanden kan fremkomme gode Brug. I det første Aars Tid kan det knibe med at faa god Afrøde, saa længe Syren er i Jorden, men ved Hjælp af Etableringslaan kan Brugene komme ordentligt i Gang. Ved disse Etableringslaan kan der ydes Støtte til Folk, som kommer i Gang paa mindre god Jord ellere rettere sagt Jord, som ikke er i særlig god Kultur. Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale at stemme for Lovforslaget.

Aage Fogh: Da Ordføreren for mit Parti, det ærede Medlem Hr. N. P. Andersen, er forhindret i at være til Stede i dette Møde, skal jeg paa Partiets Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse. Jeg ønsker over for det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram at gøre opmærksom paa, at den Udtalelse, det ærede Medlem fremdrog, at Jordlovsudvalgets Formand Niels Frederiksen vedrørende Spørgsmaalet om at støtte Ungdommen og om Maaden, hvorpaa dette skulde gøres, kan jeg fuldt ud give Tilslutning. Jeg er fuldkommen enig med Udvalgets Formand i, at den Støtte, Ungdommen kan faa ved at købe Jorden billigt, er bedre end den Støtte, der kunde gives dem derved, at de opnaaede højere Laan.

J. S. Foget: Jeg skal paa mit Partis Vegne udtale, at vi naturligvis er enige i Grundlaget for Lovforslaget og ogsaa vil stemme for det. Men vi ønsker samtidig at understrege, at man ved at vedtage en saadan Lov og føre den ud i Praksis paa-tager sig et meget stort Ansvar. Vi tillader os derfor at henstille til den høje Regering, at der i alle Tilfælde sørges for, at de nye Hjem, der oprettes, bliver tilfredse Hjem, og at de Forhold, under hvilke deres Arbejde skal gøres, bliver nogenlunde rimelige, saa at der dermed skabes det Grænseværn, som egentlig tilsigtes. Hvis man ikke skaber rimelige Arbejdsvilkår for Landbruget, og ogsaa for disse nyoprettede Statshusmandsbrug, har en Lov som denne overhovedet ikke noget Formaal.

Schmidt: Det foreliggende Lovforslag til Fremme af Udstykningen i de sønderjyske Landsdele med den Udvidelse, det har faaet med Hensyn til Beplantning af

Arealer, der ikke egner sig til Udstykning, og Ydelse af Etableringslaan — hvad jeg anser for en væsentlig Forbedring —, vilde jeg gerne have stemt for, dersom jeg havde den Tillid til Lovens Administration, at den paa ligelig Maade vilde komme begge nationale Befolkningsdele i Grænselandet til gode. Jeg har ikke den Tillid og afholder mig derfor fra at stemme.

Jeg har den ikke, fordi man atter og atter har nægtet at give det tyske Mindretal Del i Administrationen, hvad jeg saa ofte har krævet, og fordi man atter og atter har fremhævet den nationale Betydning af Loven, hvad i almindelige danske Anliggender er en god og naturlig Anbefaling, men i Grænselandet ikke kan opfattes anderledes end som en Plan, der gaar ud paa at trænge den tyske Del af Befolkningen tilbage. Det maa vel ogsaa være den Tanke, der bevæger de Konservativer til at stemme for Lovforslaget til Trods for deres ellers afvisende Holdning over for Udstykningsbestræbelser.

Hvad der fremdeles maa gøre mig og mine Folkefæller mistroiske og harmfulde, er den Maade, paa hvilken man skaber Stemning for denne og lignende Love, idet man stadig fortæller om tyske Angreb paa dansk Jord, til Trods for at det er en Kendsgerning, at siden Nordslesvig kom til Danmark, er 27 000—28 000 ha Jord gaaet over fra tyske til danske Hænder, hvorved tages med i Betragtning de lejlighedsvis private Køb fra danske Hænder til tyske; alt det, som direkte gik over i Statens Hænder, saasom Domæner og Skove og sligt, er ikke medregnet. Man kender disse Tal og har ikke paavist, at de er forkerte, men man bliver ved at kalde os, der tabte saa meget, for Angribere. Man har rigtignok gjort den Bemærkning, at jeg i min Ordførertale jo kun talte om 7 000 ha, og at Tallene derfor ikke stemmer med hinanden; men man ved jo godt, at jeg kun talte om den Periode, i hvilken Vogelgesangsinstituttet virkede, for at vise, at Instituttet vel kunde hjælpe, for saa vidt som Tabet i den Tid blev mindre, men Tabet blev alligevel stort.

Hvor er Redeligheden henne, naar man kæmper mod os med slige Midler, og hvad er det for en uansvarlig Vildledelse af den offentlige Mening, naar man, som det i den senere Tid flere Gange er sket, i Flæng meddeler om tyske Køb af Jord uden at oplyse, at en stor Del af disse Køb var Køb blandt Tyskerne indbyrdes?

Danmark havde saa let ved at sprede den Mistillid, der ved de anvendte Metoder med Nødvendighed maa opstaa, hvis man